

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a Mgr. Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce **Skoma - Lux s.r.o.**, se sídlem Olomouc, Polská 26, v řízení zastoupeného JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem Olomouc, Riegrova 12, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Olomouc**, se sídlem Olomouc, Blanická 19, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1.2005 č.j. 10562/04-1301-21, ve věci celních dluhů,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 10.1.2005 č.j. 10562/04-1301-21 se pro vady řízení **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 10.270,50 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Rittera, advokáta se sídlem Olomouc, Riegrova 12.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou doručenou soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10.1.2005 č.j. 10562/04-1301-21, jímž bylo k žalobcově odvolání změněno rozhodnutí Celního úřadu Olomouc (dále jen „celní úřad“) ze dne 30.9.2004 č.j. 4-3195/04/1361/BPE0141/O, tak, že žalobce se dopustil celního deliktu dle § 298 odst. 1 zák. č. 13/1993 Sb., celního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „celní zákon“) tím, neboť porušil celní předpisy způsobem uvedeným v ustanovení § 293 písm. d) celního zákona tím, že porušil ustanovení § 105 odst. 10 celního zákona, a dále podle § 298 odst. 1 celního zákona, neboť porušil celní předpisy způsobem uvedeným v ustanovení § 293 odst. 1 písm. d) celního zákona tím, že porušil ustanovení čl. 199 odst. 1 Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2.7.1993, kterým se provádí Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává Celní kodex Společenství (dále jen „Nařízení Komise“) tím, že způsobil, že mu bylo rozhodnutími ev. č. 11361024-10691-9 ze dne 23.3.2004, 11361024-12803-4 ze dne 6.4.2004, 11361024-14283-3 ze dne 16.4.2004, 11361024-14039-3 ze dne 15.4.2004, 11361024-10678-6 ze dne 23.3.2004, 11361024-08951-9 ze dne 11.3.2004, 11361024-17837-2 ze dne 18.5.2004, 11361024-17916-9 ze dne 20.5.2004, 51361024-00565-9 ze dne 22.3.2004, 51361024-00564-8 ze dne 22.3.2004, 51361024-00562-4 ze dne 22.3.2004, 51361024-00467-9 ze dne 11.3.2004 a 51361024-00900-9 ze dne 18.5.2004 propuštěno zboží – červené víno Kagor VK s obsahem alkoholu 16,00% obj. a Kagor s obsahem alkoholu 16,20% obj. a 16,40% obj. do jím navržených celních režimů na základě nesprávných údajů o sazebním zařazení zboží. Tímto jednáním žalobce naplnil skutkovou podstatu celního deliktu dle ustanovení § 293 písm. d) celního zákona, ve znění účinném v době spáchání celního deliktu, a § 293 odst. 1 písm. d) celního zákona, za což byla žalobci dle § 299 odst. 1 písm. a) celního zákona uložena sankce pokuty ve výši 3.000,- Kč.

Namítá, že:

- 1) deliktní řízení bylo zahájeno výzvou ze dne 23.8.2004 doručenou žalobci 26.8.2004, tzn. až po účinnosti zák. č. 187/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Euronovela“). Dle čl. II. bodu 2. Euronovely mohou být podle předpisů platných před účinností Euronovely dokončena jen deliktní řízení, která byla zahájena před účinností Euronovely (na řízení zahájené po účinnosti Euronovely se přechodná ustanovení nevztahují);
- 2) v době vydání rozhodnutí již nebyla účinná ust. § 298 odst. 1, § 293 písm. d) ani § 105 odst. 10 celního zákona, a proto byla porušena zásada „*nullum crimen, nulla poena sine lege*“;
- 3) v době dovozů uskutečněných od účinnosti Euronovely nebylo Nařízení Komise předepsaným způsobem publikováno, žalobce je tedy státem sankcionován za porušení předpisu, jehož dostupnost stát nezajistil;

- 4) rozhodnutí není ve vztahu k výši pokuty odůvodněné a je tudíž nepřezkoumatelné. Pokud žalovaný ve svém rozhodnutí uvádí, že bylo přihlédnuto zejména ke způsobu porušení celních předpisů, výši úniku na celním dluhu v daných případech a ke společenské závažnosti protiprávního jednání, není z toho zřejmé, jakými úvahami se řídil ani jakou jim dal váhu;
- a dále nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodů dále v žalobě specifikovaných.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. K namítaným vadám řízení uvádí:

- 1) - 2) trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá zásadně podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, ledaže by pozdější zákon byl pro pachatele příznivější (čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, publikované v ČR pod č. 209/1993 Sb.). Obsahově přitom vymezení celních deliktů nedoznalo Euronovelou změny;
- 3) české překlady celního kodexu a Nařízení Komise byly veřejnosti k dispozici minimálně na internetových stránkách Ministerstva financí ČR. Žalobce tedy měl možnost seznámit se s Nařízením Komise, a pokud tak neučinil, případná neznalost ho, „nota bene“ v pozici subjektu delší dobu podnikajícího v mezinárodním obchodu, neomlouvá;
- 4) celní úřad a žalovaný v daném případě stanovili taková kritéria, která se jeví relevantní právě pro uvážení výše sankce. Hlavním kritériem tak byla výše daňového úniku, přičemž ostatní stanovená kritéria jen potvrdila, že výše sankce 3.000,- Kč (v rozmezí do 2.000.000,- Kč, po Euronovele 4.000.000,- Kč) je spíše preventivního charakteru. Už skutečnost, že výše pokuty je na samé spodní hranici zákonného rozpětí, je osvědčením velmi vstřícného postupu celního úřadu nikoliv s prohibitivními účinky, a vyplývá z ní i jakými úvahami byl celní úřad veden při hodnocení jím deklarovaných kritérií a jakou jim dal váhu.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že žalobce v případech specifikovaných v napadeném rozhodnutí žalovaného dovezl do České republiky vína Kagor VK a Kagor, která vesměs deklaroval v čísle 2204 celního sazebníku, resp. kombinované nomenklatury, přičemž toto víno patří dle žalovaného i celního úřadu do čísla 2206. V tom celní úřad spatřil porušení celních předpisů, za což žalobci uložil sankci pokuty ve výši 3.000,- Kč. K odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodnutí celního úřadu formálně změnil a uzavřel, že žalobce se dopustil celního deliktu dle § 298 odst. 1 celního zákona tím, neboť porušil celní předpisy způsobem uvedeným v ustanovení § 293 písm. d) celního zákona tím, že porušil ustanovení § 105 odst. 10 celního zákona, a dále podle § 298 odst. 1 celního zákona, neboť porušil celní předpisy způsobem uvedeným v ustanovení § 293 odst. 1 písm. d) celního zákona tím, že porušil ustanovení čl. 199 odst. 1 Nařízení Komise tím, že způsobil, že mu bylo rozhodnutími ev. č. 11361024-10691-9 ze dne 23.3.2004, 11361024-12803-4 ze dne 6.4.2004, 11361024-14283-3 ze dne 16.4.2004, 11361024-14039-3 ze dne 15.4.2004, 11361024-10678-6 ze dne 23.3.2004, 11361024-08951-9 ze dne 11.3.2004, 11361024-17837-2 ze dne 18.5.2004, 11361024-17916-9 ze dne 20.5.2004, 51361024-00565-9 ze dne 22.3.2004, 51361024-00564-8 ze dne 22.3.2004,

51361024-00562-4 ze dne 22.3.2004, 51361024-00467-9 ze dne 11.3.2004 a 51361024-00900-9 ze dne 18.5.2004 propuštěno zboží – červené víno Kagor VK s obsahem alkoholu 16,00% obj. a Kagor s obsahem alkoholu 16,20% obj. a 16,40% obj. do jím navržených celních režimů na základě nesprávných údajů o sazebním zařazení zboží. Tímto jednáním žalobce naplnil skutkovou podstatu celního deliktu dle ustanovení § 293 písm. d) celního zákona, ve znění účinném v době spáchání celního deliktu, a § 293 odst. 1 písm. d) celního zákona, za což byla žalobci dle § 299 odst. 1 písm. a) celního zákona uložena sankce pokuty ve výši 3.000,- Kč. Co do výše pokuty celní úřad v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že „při stanovení výše pokuty bylo přihlíženo ke způsobu porušení celních předpisů (§ 293 písm. d) celního zákona), výši úniku na celním dluhu v daných případech (390.534,7 Kč) a společenské závažnosti jeho protiprávního jednání.“ Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí k výši pokuty uvedl, že „Sankce pokuty byla uložena na samé spodní hranici v rámci zákonné meze.“

Žalobní bod 1) neshledal krajský soud důvodným. Pokud přechodná ustanovení Euronovely stanoví, že podle dosavadních předpisů se dokončí řízení zahájená před její účinností (čl. II. bod 2. Euronovely), platí tato úprava toliko ve vztahu k ustanovením, podle nichž se řízení vede (a dokončí), tzn. ve vztahu k předpisům procesním. Takové přechodné ustanovení nelze bez dalšího vztahovat k ustanovením hmotněprávním, tzn. k povinnostem, které vznikly účastníku řízení před účinností Euronovely, k trestnosti porušení povinnosti ani k sankci či jeho výši. Zde platí, jak správně odkazuje žalovaný, obecná zásada vyjádřená v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, publikované v ČR pod č. 209/1993 Sb., o tom, že trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá zásadně podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán, ledaže by pozdější zákon byl pro pachatele příznivější.

Dle § 293 písm. d) celního zákona ve znění před účinností Euronovely celní předpisy poruší ten, kdo způsobí, že mu bylo zboží propuštěno na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů.

Dle § 293 odst. 1 písm. d) celního zákona ve znění od účinnosti Euronovely celní předpisy poruší ten, kdo způsobí, že mu bylo zboží propuštěno na základě nepravých, pozměněných nebo padělaných dokladů nebo nesprávných nebo nepravdivých údajů.

Ze shora uvedených citací celního zákona je zřejmé, že v konkrétním případě aplikovaná skutková podstata celního deliktu nedostála Euronovelou žádné změny, proto je bezpředmětnou otázkou, které znění celního zákona je pro žalobce příznivější. Za této situace není důvodu postupovat jinak, než podle zákona účinného v době spáchání skutku, jak správně žalovaný učinil.

S ohledem na tyto závěry k žalobnímu bodu 1) se jeví žalobní bod 2) jako zcela nedůvodný a toliko účelově uplatněný. Předně ust. § 298 odst. 1 celního zákona

nedoznalo Euronovelou vůbec žádné změny a v nezměněném znění platí od 1.7.2002 dosud, současně ust. § 293 písm. d) celního zákona doznalo změny toliko v nově zavedeném číslování odstavců, proto nelze souhlasit s žalobcem, že by tato ustanovení nebyla v době rozhodování žalovaného účinná. Pokud pak jde o ust. § 105 odst. 10 celního zákona, to bylo účinné v době žalobci vytýkaného skutku, a proto bylo podle shora uvedených zásad trestání správně aplikováno v posuzovaném případě, jakkoliv řízení o sankci za tento skutek bylo dokončeno později.

Nedůvodným pak krajský soud shledal i žalobní bod 4). Správní řízení završené vydáním napadeného rozhodnutí je třeba chápat jako celek, a proto je nutno ve vzájemném vztahu vyhodnotit i obsah obou v řízení vydaných rozhodnutí, tj. rozhodnutí celního úřadu a rozhodnutí žalovaného. Z odůvodnění těchto rozhodnutí se podává, že „při stanovení výše pokuty bylo přihlíženo ke způsobu porušení celních předpisů (§ 293 písm. d) celního zákona), výši úniku na celním dluhu v daných případech (390.534,7 Kč) a společenské závažnosti jeho protiprávního jednání.“; „Sankce pokuty byla uložena na samé spodní hranici v rámci zákonné meze.“ Správní orgány tak zcela jasně vymezily kritéria pro stanovení výše pokuty, přičemž tato kritéria jsou i podle názoru soudu příléhavá vzhledem k charakteru vytýkaného jednání, a pokud sankci vyměřily „na samé spodní hranici v rámci zákonné meze“, je zjevné, že vyhodnotily tato kritéria tak, že celním zákonem chráněný zájem byl porušen toliko malé míře, přičemž výše uložené pokuty nasvědčuje skutečně preventivnímu, nikoli prohibitivnímu či čistě represivnímu charakteru uložené sankce. Úvahy a závěry správního orgánu jsou tedy i z tohoto (byť značně stručného) odůvodnění rozhodnutí celního úřadu a rozhodnutí žalovaného patrné.

Ve vztahu k žalobnímu bodu 3) dlužno konstatovat, že Nařízení Komise bylo v českém jazyce v Úředním věstníku Evropské unie zveřejněno až v době od 27.8.2004 do 9.4.2005. Krajský soud se proto ve smyslu čl. 234 Smlouvy o založení Evropského společenství obrátil na Soudní dvůr Evropských společenství s předběžnou otázkou, zda článek 58 Aktu o podmínkách přistoupení k Evropské unii umožňuje uplatňovat vůči jednotlivcům v členském státě ustanovení nařízení Společenství, které nebylo vyhlášeno v Úředním věstníku Evropské unie v jazyce tohoto členského státu, ačkoliv je tento jazyk jedním z úředních jazyků Unie.

O této předběžné otázce rozhodl Soudní dvůr Evropských společenství rozsudkem velkého senátu ze dne 11.12.2007 sp. zn. C-161/06 tak, že čl. 58 Aktu o podmínkách přistoupení k Evropské unii brání tomu, aby povinnosti obsažené v právní úpravě Společenství, která nebyla vyhlášena v Úředním věstníku Evropské unie v jazyce nového členského státu, ačkoliv je tento jazyk jedním z úředních jazyků Evropské unie, mohly být uloženy jednotlivcům v tomto státě, i když se tyto osoby mohly seznámit s touto právní úpravou jinými způsoby.

Ve světle uvedeného rozhodnutí dospěl krajský soud k závěru, že žalovaný pochybil, pokud ve vztahu ke skutku, který se stal v mezidobí od vstupu České

republiky do Evropské unie do publikace Nařízení Komise v českém vydání Úředního věstníku Evropské unie, aplikoval vůči žalobci Nařízení Komise, které nebylo v předmětné době vůči jednotlivcům aplikovatelné.

Žalovaný tedy uplatněním neaplikovatelného právního předpisu porušil ustanovení o správním řízení podstatným způsobem, který měl zcela nepochybně vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Krajský soud proto napadené rozhodnutí dle § 76 písm. c) s.ř.s. pro vady řízení zrušil a věc dle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právními názory vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

S ohledem na to se krajský soud již dále nezabýval v žalobě namítanými nezákonnostmi napadeného rozhodnutí a přezkoumání napadeného rozhodnutí omezil toliko na vady řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z plného procesního úspěchu žalobce, kterému tak dle § 60 odst. 1 s.ř.s. vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a) zaplacený soudní poplatek			2.000,00 Kč
b) odměna advokáta za úkony právní pomoci poskytnuté žalobci v době do 31.8.2006 ve výši 1.000,- Kč bez DPH / úkon, při poskytnutí těchto úkonů právní pomoci:	§ 7,
§ 9 odst. 3 písm. f)		
1) příprava a převzetí věci	7.3.2005	vyhl. č. 177/1996 Sb.	
2) sepis žaloby	9.3.2005		2.000,00 Kč
		ve znění
do 31.8.2006	
c) paušální náhrada hotových výdajů advokáta za úkony právní pomoci poskytnuté žalobci v době do 31.8.2006 ve výši 75,- Kč bez DPH / úkon, při poskytnutí úkonů právní pomoci uvedených pod písm. b)	§ 13 odst. 3
vyhl. č. 177/1996 Sb.		
		ve znění
do 31.8.2006	150,00 Kč
d) odměna advokáta za úkony právní pomoci poskytnuté žalobci v době od 1.9.2006 ve výši 2.100,- Kč bez DPH / úkon, při poskytnutí těchto úkonů právní pomoci:	§ 7,
§ 9 odst. 3 písm. f)		
1) vyjádření k předběžné otázce	30.5.2006	vyhl. č. 177/1996 Sb.	
2) vyjádření k předběžné otázce	4.12.2006		4.200,00 Kč

	ve znění od 1.9.2006	
e) paušální náhrada hotových výdajů advokáta za úkony právní pomoci poskytnuté žalobci v době od 1.9.2006 ve výši 300,- Kč bez DPH / úkon, při poskytnutí úkonů právní pomoci uvedených pod písm. d)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	
	ve znění od 1.9.2006	600,00 Kč
f) DPH 19% z položek uvedených pod písm. b) - e)	§ 57 odst. 2 s.ř.s.	1.320,50 Kč
<i>C e l k e m</i>		<i>10.270,50 Kč</i>

přičemž k aplikaci § 12 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. neshledal soud důvody. Pokud žalobce požadoval nahradit též odměnu a paušální náhradu hotových výdajů ve vztahu k sepisu odvolání, na jehož základě bylo napadené rozhodnutí vydáno, tyto částky soud žalobci nepřiznal, když dle § 60 odst. 1 s.ř.s. jsou v tomto rozsudku předmětem náhrady toliko náklady vzniklé v řízení před soudem, nikoli v řízení správním.

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení shora uvedenou částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen o.s.ř.) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 10. ledna 2008

Za správnost vyhotovení:
Veronika Boháčová

JUDr. Monika Javorová, v. r.
předsedkyně senátu